

Toespraken door Jan Peumans Vlaams Parlementsvoorzitter

Donderdag 15 oktober 2015

Bij het bezoek aan het Vlaams Parlement van Nederlands Minister-President Mark Rutte

Geachte heer Minister-President Mark Rutte,
Geachte Mevrouw de Ambassadeur Maryem van den Heuvel,
Geachte heer Minister-President Geert Bourgeois,
Geachte leden van de Vlaamse regering,
Geachte Collega's,
Geachte aanwezigen, en daarbij richt ik mij in het bijzonder tot de burens uit Nederland die vandaag de weg naar hier gevonden hebben,

Mag ik u allen hartelijk welkom heten op deze plenaire vergadering, een heel speciale vergadering want ze heeft historische waarde.

Voor het eerst in de geschiedenis ontvangen wij een Nederlandse Minister-President in ons Vlaams Parlement. Meer zelfs, het is de eerste keer in de geschiedenis dat een buitenlands regeringsleider hier het woord neemt. Alleen Herman Van Rompuy ging u hier vooraf in zijn hoedanigheid van president van de Europese Raad, maar hij is per slot van rekening een Belg, ik durf zelfs zeggen een Vlaming.

Ik kan nog verder gaan. Uw komst is bijna een primeur voor België: in onze federale Kamer van Volksvertegenwoordigers zijn u slechts twee buitenlandse regeringsleiders voorafgegaan, en niet de minste: Winston Churchill en Dwight Eisenhower.

Mijnheer de Minister-President,

We zijn blij om u hier te mogen verwelkomen, ook al blijft onze ontmoeting in tijd erg beperkt. Geen probleem, u bent namelijk van het springerige type, zoals u vorige week zelf verklaapte aan een journalist van ons tv-journaal ter gelegenheid van de gezamenlijke Nederlands-Vlaamse handelsmissie in Atlanta.

Uit die televisieverslagen bleek toen ook dat u een man bent met veel bagage. Zoveel, dat iemand u vergezelt om die te dragen. Ik meende op de beelden zelfs enige jaloezie te ontwaren bij onze eigen minister-president, die blijkbaar niet over zo'n assistent beschikt.

Wij vinden het overigens prima dat u een hele koffer vol ideeën en plannen meezeult als u samen met Vlaanderen op missie gaat. Wij vinden het al even uitstekend dat uw koffer ook bij een bezoek aan Vlaanderen volgestouwd zit met concreet uitgewerkte projecten voor samenwerking.

En wij vinden het ook opperbest dat u zich na deze vergadering naar de Europese Raad rept, waar u alweer heel wat overlegpunten en voorstellen uit uw koffers opdiept.

Wij zitten als burens namelijk op heel veel vlakken op dezelfde golflengte en wij hanteren vaak dezelfde maatschappelijke maatstaven.

Daarom hebben wij er alle belang bij dat Nederland en Vlaanderen op eenzelfde manier pleiten voor een sterke inbreng van landen en autonome regio's op supra-nationaal niveau.

Nederland doet dat al lang als onafhankelijk land, Vlaanderen als een regio die steeds meer autonomie verwerft.

In die zin is uw bezoek aan ons Vlaams Parlement een belangrijk statement, een hernieuwde erkenning uwerzijds van Vlaanderen als volwaardige gesprekspartner, met een parlement en een regering die op internationaal vlak evenwaardige bevoegdheden kunnen uitoefenen als de Nederlandse.

Eigenlijk hadden wij al veel harder moeten aandringen om u hier zien langs te komen, want de handelsmissie naar Atlanta van vorige week was niet de eerste in haar soort. Twee jaar geleden leidde u al samen een gelijkaardige zending naar Houston. Met goed gevolg overigens, met gunstige consequenties voor de economie van zowel Nederland als Vlaanderen.

Onze samenwerking is dus al langer een historisch gegeven. Maar het is niet slecht om die geregeld een extra stimulans te geven. Op regeringsniveau gebeurde dat nog in 2010 met een reeks nieuwe zogeheten GROS-projecten, waarbij GROS voor grensoverschrijdend staat.

Die situeren zich op de meest uiteenlopende vlakken, telkens toegespitst op een periode van twee jaar. Zo is momenteel de vervoersproblematiek aan de beurt, waarbij enerzijds busverbindingen tussen Zeeland en West-Vlaanderen centraal staan en anderzijds de opvulling van de ontbrekende snelle wegen op de as Eindhoven – Hasselt.

Op het vlak van milieu, landbouw en visserij wordt het beleid in verband met de programmatorische aanpak stikstof (PAS) en van visserijquota op elkaar afgestemd.

De samenwerking is dus structureel, met als hoogtepunt de tweejaarlijkse topontmoeting in aanwezigheid van u beiden, heren minister-presidenten.

Of zal ik zonder enige schroom ook maar zeggen, Marc en Geert, want door de vele recente contacten spreekt u elkaar toch ook aan als vrienden, nietwaar? Noemt u mij dus ook maar Jan.

Mijn vader was een Belg, mijn moeder een Nederlandse. Mijn eerste job vond ik overigens in Sittard. In Nederland, jawel. Ik heb dus ervaring met Nederlanders en ik kan met een gerust gemoed zeggen dat het, ondanks 185 jaar landsgrenzen, niet

moeilijk is voor Vlamingen en Nederlanders om samen te werken. De vele grensarbeiders bewijzen dat al jarenlang met succes.

Heren minister-presidenten, Mark en Geert,

wanneer u bij elkaar op bezoek gaat zou ik dat niet langer een buitenlandse zending noemen. U doet gewoon aan grensarbeid. Want uiteindelijk liggen Brussel of Den Haag niet zo gek ver over die staatkundige streep tussen onze beide landen.

Dames en Heren, (tot de hele zaal van volksvertegenwoordigers)

Wat op regeringsniveau kan, moet ook kunnen op het niveau van u, onze parlementariërs. Amper drie dagen geleden keurde het uitgebreid bureau van dit parlement eenparig om akkoord te gaan met de oprichting van een Contactgroep tussen het Vlaams Parlement en de Nederlandse Tweede Kamer.

Ik grijp het bezoek van minister-president Rutte dan ook graag aan om alle collega's parlementariërs, ten noorden en ten zuiden van onze landsgrens, warm te maken voor dit initiatief, dat zou moeten leiden tot een permanente kruisbestuiving tussen de leden van dit parlement en de leden van de Tweede Kamer in Den Haag.

Ik denk dat dit nodig is. Ik ontmoette enkele weken terug mevrouw Anouchka van Miltenburg, de voorzitter van de Tweede Kamer. Tijdens ons aangename gesprek heeft ze zich een goed idee gevormd van de complexe staatsstructuren van ons land. Belangrijk om weten is daarbij dat Nederland altijd bij onze Vlaamse Regering en Parlement een aanknopingspunt en gesprekspartner zal vinden om zijn weg te vinden in dat bestel.

Mijnheer de Minister-President,

Uw bezoek is voor ons uiterst belangrijk omdat u hiermee Vlaanderen erkent als een legitieme partner, die het cocon van de Belgische staatsstructuren steeds verder ontrafelt.

In die gesprekken kunnen wij beiden ongetwijfeld veel opsteken van elkaar over de manier waarop de democratie haar werkt constant bijstuurt en verbetert.

Persoonlijk nodig ik daarom hierbij mevrouw Maryem van den Heuvel, uw kersverse ambassadeur in Brussel, uit om geregeld te komen buurten in onze Vlaamse instellingen. Want Vlaanderen en Nederland zijn meer dan gewoon burens.

Wij zijn BesteBuren, zoals ook de culturele samenwerkingsprojecten tussen Nederland en Vlaanderen dit jaar heten. Laat ons die benaming ook hanteren in onze contacten op alle andere terreinen, niet in het minst in ons eigen domein: de politiek.

BesteBuren dus, een status om hoog in het vaandel houden en daarom verlenen wij u nu graag het woord, meneer de Minister-President. Een applaus graag.

Afscheidswoord

Geachte Minister-President Rutte,

De meesten onder ons kenden u wellicht alleen maar van televisiebeelden, maar wij hebben in dit korte tijdsbestek mogen ervaren dat u in werkelijkheid even aimabel als krachtdadig bent.

Wij rekenen er dus op dat de goede intenties van vandaag zullen omgezet worden in een concrete samenwerking tussen allerbeste burens. Vlaanderen is in elk geval van overtuigd dat we in deze woelige tijden best de handen in elkaar slaan.

Uw bezoek aan ons Vlaams Parlement heeft ons ervan overtuigd dat ook Nederland die mening is toegedaan.

Als blijk van erkentelijkheid voor uw inzet voor die samenwerking, ben ik zo vrij u een klein aandenken aan uw bezoek aan te bieden. Het is kunstzinnig werk van de hand van Piet Stockmans, een keramist die jarenlang werkte in Nederland, bij Mosa in Maastricht.

[WEDERWOORD MP RUTTE]

Dames en Heren,

De zitting is geschorst